

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatvirksomhet: SAs tradisjon og ånd

Del 6

DEN NYE SA (1977 - 1983)

Organisasjonshistorisk stammer vårt nåværende nasjonalsosialistiske meningsfellesskap fra BDNS, via NSDAPs venner, og fra HSKG, via NSDAP/AO - begge trådene flyter til slutt sammen i det nye SA, som ble dannet i 1977. Viktigere enn avledningen fra BDNS og Freundeskreis, som bare har lokalpolitisk betydning i Hamburg, der den første SA-Sturm ble stiftet, er naturligvis avledningen fra NSDAP/AO:

NSDAP/AOs betydning for den nasjonalsosialistiske bevegelsens oppsving på slutten av 1970-tallet kan ikke overvurderes! Det er ingen tilfeldighet at NSDAP/AO var i stand til å hevde seg som den mest stabile faktoren i de stadige opp- og nedturene til de nye nazigruppene, og at vår Gesinnungsgemeinschaft vokste frem fra deres rekker, slik at det for første gang siden 1952 oppstod og overlevde en enhetlig, landsomfattende og mektig nazibevegelse! På 1970-tallet klarte NSDAP/AO under ledelse av Gerd Lauck å unngå alle mulige villfarelser, som faktisk også ble begått av andre NS-grupper, og å utarbeide et realistisk og lovende konsept for den nasjonalsosialistiske frihetskampen på slutten av vårt århundre. Hva var disse feilslåtte veiene som ble fulgt av andre?

Forsøket på taktisk endring: Stadig flere tyske patrioter, særlig i den yngre generasjonen, fant veien tilbake til nasjonalsosialismen. Vi har sett at sikkerhetsmyn-

dighetene i Forbundsrepublikken Tyskland allerede i 1986, FØR den nye organisasjonsstarten, hadde anerkjent rundt 3000 nasjonalsosialister - mange flere gjemte seg i andre grupper, dyrket sin overbevisning bare i den minste, private krets og forsøkte å forbli ukjente. Dette endret seg dessverre ikke selv etter opprettelsen av de åpne nazigruppene, som bare klarte å vinne noen få hundre aktivister og støttespillere, men som i sin oppsplitting stort sett bare kom opp i et titalls til høyst hundre kamerater. Derfor forble mange nasjonalsosialister i andre nasjonale grupper og kamuflerer seg der. De ønsker å arbeide i stillhet, i det skjulte. Andre gir ganske enkelt nasjonalsosialismen et nytt navn og prøver på den måten å unnsnippe nazistenes forbud og forfølgelse. Alt dette holder også nasjonalsosialismen i live, men det fører ikke til noen fremgang og forblir ineffektivt - en fortsettelse av 1960-tallets sterilitet.

LEDERKULTENS UFORDELING: En stor del av skylden for den nye nazibevegelsens fragmentering og ineffektivitet på 1970-tallet ble lagt på ambisjonene og forfengeligheten til små "ledere" som alle målte sin uimponerende fremtoning opp mot den titaniske skikkelsen Adolf Hitler og hevdet for seg selv å ville lede bevegelsen med samme autoritet og med krav på uinnskrenket personlig kommando! Siden lengselen etter en ny leder i bevegelsen vår er svært stor, ikke minst på grunn av den smertelige svakheten og politiske ubetydeligheten sammenlignet med det historiske NSDAP og dets leder, fant hver av disse "små lederne" noen få hengivne tilhengere som tente en tilsvarende kult rundt ham. Og ikke nok med det - ofte var disse "lederne" ikke bare tilhengere av eneveldig kommando, men påberopte seg også retten til å "tolke" eller til og med "videreutvikle" nasjonalsosialismen som idé! På denne måten ble ikke bare den organisatoriske, men også den ideologiske enheten i den ennå så vidt konsoliderte unge NS-bevegelsen av den nye generasjonen truet eller umuliggjort.

VÅPENVÅPEN MOTSTAND: På grunn av nasjonalsosialismens konstante forfølgelse og undertrykkelse er det nettopp de beste, ærligste og mest fanatiske unge aktivistene som gang på gang fristes til å forlate bekjennelsens og undertrykkelsens tunge vei og oppnå angivelig rask suksess og effekt ved å organisere væpnet motstand. I virkeligheten - som erfaringen viser - mislykkes alle slike forsøk etter noen måneder på grunn av sikkerhetsapparatet i Forbundsrepublikken Tyskland, tvert imot: Ubevisst spiller slike kamerater et djevlesk, perverst spill for det herskende systemet - ved å forfølge dem, driver systemet bevisst de militante til væpnet motstand, fordi det undertrykker ethvert lovlig og fritt forsøk på nasjonalsosialistisk propagandaarbeid; på den annen side blir desperate reaksjoner og eksplosjoner av væpnet motstand, som har vokst ut av berettiget indignasjon, etter at de er knust, misbrukt igjen til agitasjon og som påskudd for videreføring av naziforbudets særlover!

DET MIDLERTIDIGE FORSØKET PÅ Å GJENGRUNNE NSDAP: For å

overvinne fragmenteringen, for igjen å muliggjøre en forpliktende definisjon av nasjonalsosialistiske ideer og politikk samt konkret, lovende politisk arbeid, falt kamerater på 1970-tallet gjentatte ganger for ideen om å grunnlegge NSDAP på nytt, noe som i og for seg var riktig. Dette mislyktes imidlertid regelmessig på grunn av den nåværende NS-bevegelsens numeriske og organisatoriske svakhet. Nystiftelsen må forberedes nøye og gjennomføres med omtanke - et forhastet forsøk på nystiftelse er skadelig, en karikatur og dermed en fornærmelse mot Førerens parti!

NSDAP/AO slapp unna alle disse politiske blindveiene:

Den kamuflerte seg ikke, slik nasjonalsosialistene gjorde i NPD og andre nasjonalkonservative sammenslutninger og forsøkte å gjøre innenfor rammen av Fascistfronten og Folkesosialistisk bevegelse, men organiserte seg som en tydelig nasjonalsosialistisk bevegelse.

Den utropte ikke en ny "leder", slik særlig Roeder-bevegelsen gjorde, og den påberopte seg heller ikke retten til å endre, utvikle eller forfalske den nasjonalsosialistiske ideen. I stedet for å adlyde en ny FÜHRER, lærte den nasjonalsosialistene å anerkjenne PARTEIs lederoppgave.

Den oppfordret ikke til væpnet motstand, slik den europeiske frigjøringsfronten og til og med NSKG hadde gjort, men utviklet konseptet "propagandistisk undergrunn".

Og endelig gjorde den ikke krav på å være det nye NSDAP, slik grupper av nasjonalsosialister uten hell gjorde igjen og igjen i 1970, 1976 og 1979, men nøyde seg med de praktiske organisatoriske oppgavene med å forberede og fremme NSDAPs nye grunnlag som utenriks- og strukturorganisasjon. Denne måten å arbeide på og denne realistiske vurderingen av mulighetene og sjansene i det nasjonalsosialistiske organisasjonsarbeidet vant de nasjonalsosialistene for NSDAP/AO som ikke ville nøye seg med politisk selvtilfredsstillelse og nazistiske spill, men som var på jakt etter et klart og overbevisende konsept. Men radikalismen og lojaliteten til NSDAPs historiske stil vant også mange av de uorganiserte, revolusjonært innstilte ungdommene som i nasjonalsosialismen bare så den skarpeste og mest nådeløse krigserklæringen mot det borgerlige systemet.

Dermed ble NSDAP/AO på slutten av 1970-tallet den sterkeste NS-gruppen i den nye bevegelsen. Dermed tiltrakk den seg også de mest radikale og konsekvente militante som kom fra JN og WJ og fant veien inn i NSDAP/AOs rekker. Mange av disse militante nøyde seg imidlertid ikke med å organisere seg i små celler i henhold til NSDAP/AOs retningslinjer, som forbød dem å kontakte hverandre og begrenset dem til nattlige, illegale propagandaaksjoner. Selv om denne taktikken var berettiget av sikkerhetshensyn, var den ikke tilstrekkelig for de unge militante

aktivistenes aktivisme og fellesskapsfølelse. Den første som forsto dette, var "Armin", daværende koordinator for NSDAP/AO i det føderale territoriet, i 1976. Han kom fra en fanatisk nasjonalsosialistisk familie, faren var SA-leder, han hadde selv vært aktiv i HJ allerede som seksåring under kampene og var derfor bærer av HJs gylne hederstegn. Og han utviklet kravet om å danne en enhetlig og stramt organisert tropp av politiske soldater av de mest aktive krigerne i NSDAP/AO, til tross for alle sikkerhetshensyn i undergrunnen - et SA for NSDAP/AO. Selv om han allerede hadde fått gjennomført landsomfattende propagandaoffensiver for NSDAP/AO siden 1976, var en reell organisasjon ennå ikke født.

Dette skjedde like mye ved en tilfeldighet som ved skjebnens spill, i mars 1977 i forbindelse med NPDs landsmøte i Hannover. Kvelden før hadde det vært en sentral JN-demonstrasjon som skulle avsluttes med et fakkeltog i skumringen. Da demonstrantene begynte å danne prosesjon, lød det plutselig en stemme fra mørket: "AO bakover!". Alle kameratene som hittil hadde erklært sin lojalitet til NSDAP/AO hver for seg, uten å vite om hverandre, stilte seg på rekke bak og innså plutselig at de utgjorde mer enn en tredjedel av den totale styrken. Det var en fascinerende opplevelse å bryte ut av isolasjonen i små grupper og gjøre slutt på følelsen av å stå alene mot alle med bare noen få kamerater. Den helgen, under inntrykk av denne opplevelsen og etter en samtale med "Armin", som forklarte meg AO's strategi og taktikk, meldte jeg meg inn i NSDAP/AO fra NSDAPs venner og fikk i oppgave å bygge opp en SA-storm i Hamburg!

Noen uker senere - 8. mai 1977 - grunnla jeg sammen med to andre kamerater den første SA-organisasjonen i etterkrigstiden, "SA Storm Hamburg 8. mai".

Det skulle vise seg å bli avgjørende for vårt samfunns historie at vi kom sammen under jorden og dermed skapte en illegal organisasjon helt fra begynnelsen. Det var først gjennom opprettelsen av Aksjonsfronten av nasjonalsosialister (ANS) som en forhåndsorganisasjon i november 1977 at vi i det minste delvis kom oss ut av illegalitet. Sammen med vår holdning til livet som politiske soldater i tradisjonen fra SA, var det denne underjordiske fødselen som fra starten av fjernet all frykt for forfølgelse og forbud, noe som hadde lammet alle nasjonale grupper i flere tiår, og dermed sikret vår suksess!

Da vi faktisk ble forbudt i desember 1983, endret det ingenting for oss. Vi holdt bare sammen og begynte å danne nye organisasjonsformer!

Vår SA-storm i Hamburg var også den første i etterkrigstiden som klart formulerte sin forpliktelse til SA-ånden, noe som kom til uttrykk i "Den politiske soldatens 10 bud", som ble publisert i det første nummeret av vårt månedlige undergrunnsmagasin "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und

Umgebung" i juni 1977. Samme år vedtok også den uavhengige "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) i Frankfurt de 10 bud som bindende for seg selv - og i januar 1983, etter sammenslåingen av ANS med "Nationale Aktivist" og det påfølgende landsomfattende gjennombruddet, ble de endelig obligatoriske for hele vårt tankefellesskap i hele Tyskland!

SA i NSDAP/AO forberedte seg raskt. Etter Hamburg ble det også dannet SA-staber i Hannover, Braunschweig, Nordrhein-Westfalen og til slutt også i München - i desember 1977 ble det på et Führerthing i Hessen dannet en stabsledelse for SA, og "Armin" ble utnevnt til stabssjef. I april 1978 utkom den første utgaven av Völkischer Beobachter etter krigen - utgitt av SAs stabsledelse som en anerkjennelse av NSDAP/AO-partiledelsens ledende rolle. I den revolusjonære praksisen skulle det imidlertid vise seg at NSDAP/AO-ledelsens advarsel mot en tett undergrunnskonsolidering og dannelsen av et undergrunnscenter i det okkuperte riket var berettiget.

Allerede i september 1977 ble SA-stormen i Hamburg avslørt, og det underjordiske arbeidet, som konsekvent ble videreført til tross for økende tap på grunn av forfølgelse og fengsling, mislyktes til slutt i slutten av 1979 med arrestasjonen av SA-stabssjefen "Armin", som til slutt til og med mislyktes i å motvirke en overgang til væpnet motstand, brøt sammen ved sammenbruddet av sitt arbeid i fengselet og begynte å rase mot seg selv og alle andre og isolere seg fullstendig. Dette er grunnen til at jeg ikke vil nevne navnet på den mannen som til slutt mislyktes som menneske, som stabssjef for SA med kodenavnet "Armin", men som for en viss del av vår frihetskamp fikk en stor betydning og en uforgjengelig fortjeneste.

SA-stormen i Hamburg ble selvfølgelig bare delvis trukket inn i sammenbruddet til SA i NSDAP/AO, siden den under min ledelse for lengst hadde sluttet å begrense seg til undergrunnsarbeid, men siden opprettelsen av ANS i november 1977 hadde konsentrert seg mer og mer om lovlig, offentlig propagandaarbeid.

I de påfølgende vanskelige årene frem til januar 1983 ble SNE også konfrontert med alle de avvikene som allerede er beskrevet, og som fristet nasjonalsosialistene som var organisert i våre rekker, både i og utenfor våre rekker. Men troppenes opprinnelse i NSDAP/AO og troen på organisasjonens konsept gjorde det mulig for SNE å overleve, til tross for tap og alvorlige problemer og kriser. Med orienteringen mot offentlig propagandaarbeid oppstod det imidlertid en rekke spørsmål og problemer som NSDAP/AO-konseptet, som var orientert mot rent undergrunnsarbeid, ikke lenger ga svar på. I disse vanskelige tidene utviklet vårt fellesskap til slutt en klar oppfatning av nødvendigheten av og formene for nasjonalsosialistenes offentlige propaganda- og organisasjonsarbeid i SAs tradisjon og ånd, som gikk langt utover NSDAP/AO-konseptet, men som ikke

motsa det, men supplerte det på en meningsfull måte. Resultatet av denne modningsprosessen i våre tropper ble formulert i organisasjonsordren til ANS/NA fra mars 1983:

"ANS/NA ser på seg selv som den nye generasjonens nasjonalsosialistiske bevegelses legale arm i tradisjonen etter SA og kjemper politisk for opphevelsen av NS-forbudet. Den er forpliktet til kjernen og betydningen av NSDAPs 25-punktsprogram av 24. februar 1920, avviser vold for å oppnå politiske mål og forsøker å arbeide innenfor rammen av eksisterende lover. ANS/NA vil oppløse seg så snart det igjen er mulig å gjenopprette NSDAP som et lovlig parti i Tyskland, og vil da stille sine kadre til disposisjon!"

Dermed hadde det nye SA endelig funnet sitt organisatoriske konsept, sin stil og sin livsholdning, og kunne nå gå målbevisst til verks. Gjennombruddet i 1983 ga oss rett: Allerede sommeren 1983 var det organisatoriske grunnlaget så bredt at det ble mulig å stifte et valgparti under navnet "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR). Med dette hadde vårt fellesskap i bunn og grunn allerede vokst ut av sin begrensning som SA og hadde tatt det neste skrittet mot å bygge et nasjonalsosialistisk PARTI (om forskjellen og forholdet mellom parti og SA henviser jeg nok en gang til de to første kapitlene i dette skriftet som en påminnelse). På slutten av året var flere hundre politiske soldater organisert i ANS/NA's rekker i 36 kameratskap og ni delstater. Men før dette var oppnådd, måtte fellesskapet vårt fortsatt overvinne en farlig krise - konfrontasjonen med en fremvoksende SS-fløy i tropene!

Det hersker mange misforståelser om vårt samfunns holdning til SS: Vi er ikke bare fiendtlig innstilt til SS; i begynnelsen hadde vi, som beskrevet, bare en positiv holdning til SAs tradisjon og ånd, uten at dette ble forbundet med en krigserklæring mot SSs tradisjon og ånd, som opprinnelig bare innebar en ytterligere intensivert holdning til det politiske soldatlivet. Riktignok førte vårt engasjement for SA også med seg en veloverveid og kritisk vurdering av tragedien 30. juni 1934, og allerede i den andre utgaven av Völkischer Beobachter etter krigen, høsten 1978, kunngjorde SAs stabsledelse på vegne av NSDAP/AO at Ernst Röhm var rehabilitert og anerkjent som en stor nasjonalsosialistisk revolusjonær. Dette innebar imidlertid ikke en front mot SS, men bare en forsterket avvisning av reaksjonen.

Vår kritiske holdning til SS begynte først sommeren 1983, da vi måtte bevitne at en organisasjonsskadelig gruppe rundt det daværende medlemmet av ANS/NA's organisasjonsledelse, Arnd-Heinz Marx, opptrådte stadig hardere og avviste SAs tradisjon og ånd og tvert imot identifiserte seg mer og mer med det historiske SS - og nettopp IKKE med SS, Det var nettopp IKKE med SS, for så vidt som det hadde de samme idealene og holdningene som SA, men snarere med SS'

partifiendtlige tradisjon, som ideologisk sett innebar en dogmatisk degenerasjon, organisatorisk sett en selvstendighet og livssynsmessig sett et arrogant, ukomplisert krav om å herske over bevegelsen. Høsten 1983 nådde den snikende krisen sitt klimaks da Marx, mot min ordre, lot kamerater fra kameratskapene i Frankfurt og Hanau sverge på SIN PERSON.

Det var ikke bare utålelig innad i organisasjonen at bevegelsens nr. 3 med dette, uten hensyn til de to andre medlemmene av organisasjonsledelsen, avla en troskapsed til sin person - det var også utålelig ideologisk, siden ingen etter lederens død har rett til å identifisere sin person med partiet og kreve underordning til personen i stedet for til partiet. Dette provoserende kravet om vilkårlig herredømme over bevegelsen, i stedet for å arbeide og kjempe som en lederkamerat i og for fellesskapet, slik vi krevde i tradisjonen fra SA, og rettferdiggjøringen av dette angrepet på vårt selvbilde og vår organisasjon med et tilbakeblikk på det historiske SS, som snart ble fulgt av dels insinuerende, dels truende hentydninger til 30. juni, førte til at vi ikke bare ekskluderte gruppen rundt Marx, men nå også offentlig klargjorde vår holdning til det historiske SS på den måten som er beskrevet i kapittel 6.

Da Marx ikke innstilte sin kamp mot bevegelsen og for dens splittelsesbestrebelse, men til og med intensiverte den gjennom personlige attentatforsøk mot ledende kamerater i vårt fellesskap og intriger, måtte vi utstøte ham og hans tilhengere og erklære dem som skadedyr for partiet. I forbindelse med dette erklærte vi 30. juni som "Kampdag mot reaksjonen", en dag som har blitt feiret hvert år siden 1984, i opposisjon til de tendensene som er skadelige for partiet og som objektivt sett tjener reaksjonen. Selv om Marx i dag har sunket ned i avgrunnen av fullstendig irrelevans, er det fortsatt nødvendig å være på vakt mot de tendensene som han legemliggjorde og som han ønsket å knuse bevegelsen vår med. Dette forklarer vår kritiske holdning til det historiske SS, som han henviste til i sine partiødeleggende planer, uten at vi av den grunn fordømmer alt som har med SS å gjøre, eller er blinde for alt det store og forbilledlige som SS-kamerater og fremfor alt Waffen-SS-kamerater utrettet, og som vi absolutt inkluderer i vår forståelse av tradisjonen!

Da Marx ble ekskludert fra fellesskapet høsten 1983, var krisen langt på vei løst, og den kameratslige grunnholdningen i ledelsen og blant tilhengerne var gjenopprettet.

Ved utgangen av 1983 kunne vi stolt konstatere at det for første gang siden 1952 igjen fantes en fungerende, landsomfattende og enhetlig nasjonalsosialistisk bevegelse. Den omfattet allerede den gang ikke bare det nye SA - med kameratskapet til de nasjonale aktivistene og kadrene i ANS - men også, under ledelse av den tidligere SRP-aktivisten og ridderkorsholderen

Otto Riehs, en "Vennekrets for tysk politikk", som organiserte våre tilhengere av den eldre generasjonen, en bedriftscelleorganisasjon og en jenteforening. Organisatorisk uavhengig, men politisk ledet av min stedfortreder Thomas Brehl, fantes også valgpartiet AAR. SA var allerede blitt en reell, liten, men aktiv folkebevegelse, selv om de politiske soldatene klart dominerte tallmessig og politisk. Mot slutten av 1983 ble det derfor besluttet at ANS/NA det kommende året skulle tre mer i bakgrunnen for å konsolidere og skolere sine kadre, mens den politiske vekten skulle legges på utvidelsen av AAR og grenene av vår bevegelse, som nå praktisk talt var blitt DEN nasjonalsosialistiske bevegelsen par excellence!

Men den 7. desember 1983 ble ANS/NA med underavdelinger og AAR forbudt av Bonn-systemet. Historien om det nye SA, vår aksjonsfront av nasjonalsosialister, endte dermed i sin tidligere form - kampen skiftet til en NY FRONT!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Maßnahmen von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Völkermord haben nicht ausgereicht, das Kino der Geschichte für unsere Zeit gleichgültig zu machen. Adolf Hitler ist zurück!

Alle Nationalsozialisten sind wieder arbeitsfähig. Völkern und Rassenmengen werden wieder an die Fronten des Kampfes um die Erlösung unserer weißen Völkern. Die Bewegung der weißen Völkern wird wieder, aber die Größe des heutigen Völkern ist kein noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verhasste Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völkern (!) – zu besiegen. Keine Mittel und Eisenbahnen, Luftschiffe und Atomwaffen!

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob im Waldkampf oder im Braunkampfen, ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder mit technischer Ausrüstung: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottard Louch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1005 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSS: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.movingtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 179 (1/2022) Founded 1978 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the former National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Louch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info